

Remigiusz Sobański

"Religion in der Schule.
Rechtsgrundlagen. Der
österreichische Religionsunterricht",
Hugo Schwendenwein,
Graz-Wien-Köln 1980 : [recenzja]

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawno-historyczny 24/3-4, 295

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

prawa państwowego, a kanoniści to „też” prawnicy, bo zajmują się społecznością „widzialną jak Republika Wenecji”. Punkt wyjściowy dla rozpatrzenia prawnego charakteru kanonistyki (a ostatecznie stosunku prawa kościelnego do świeckiego) spoczywa w świadomości własnej prawa kościelnego. Nie chodzi o wykazanie, że prawo kościelne to też prawo, bo spełnia wymogi stawiane przez teoretyków prawa, lecz o wyjście w świat z opartym o Objawienie rozumieniem prawa. Kanonista winien pracować nad tym, by Kościół stając wobec świata wzbogacał go własną teorią i praktyką prawa. Co nie tylko zapewni kanonistom miejsce wśród prawników, lecz uczyni ich obecność twórczą i inspirującą. Osiągną to tylko wtedy, gdy nie zapomną, że są też teologami. Jak ongiś Mistrz Gracjan, który stał się ojcem kanonistyki, gdyż stawiał teologiczne pytania.

Ks. Remigiusz Sobański

Hugo Schwendenwein, Religion in der Schule. Rechtsgrundlagen Der österreichische Religionsunterricht. Graz — Wien — Köln, Styria, 1980, ss. 391.

Czytelnikowi zainteresowanemu prawem wyznaniowym, współczesnymi relacjami Kościół — Państwo, wreszcie strukturami nauczania religii w poszczególnych krajach, warto zwrócić uwagę na najnowszą publikację prof. Schwendenweina z uniwersytetu w Graz. Powyższa książka to w założeniu podręcznik prawny dla wszystkich zainteresowanych nauczaniem religii w Austrii. Zamysł swój realizuje autor przez przytoczenie odnośnych tekstów prawnych, do których daje wprowadzenie i komentarz. Materiał podzielił na sześć części: 1) Ustawa o nauce religii w szkole (chodzi o ustawę z 13.7.1949 r. z późniejszymi zmianami), 2) Podstawy ustrojowe oraz przepisy dotyczące zagadnień wyznaniowych — z uwzględnieniem sytuacji prawnej poszczególnych wyznań (katolickie, ewangelickie, prawosławne), 3) Struktury prawne szkolnictwa austriackiego, 4) Przepisy dotyczące praktyki, 5) Sytuacja prawna i stosunek służbowy nauczyciela religii, 6) Przepisy kościelne dotyczące nauczania religii — katolickie, ewangelickie. Wartościowy jest wykaz skrótów oraz indeks rzeczowy. W pierwszym zamieszczono wszystkie skróty, z jakimi nauczyciel religii może spotkać się w austriackim obrocie prawnym.

R. S.